

تملقى که به مذاق شاه خوش آمد

۱۰ مرداد ۱۴۰۰ ساعت ۲۰:۱۴

محافل غربی از آنجا که شاه را متحد استرژیک خود می دانستند، در مواقعی به تملق و ستایش اغراق آمیز از او نیز می پرداختند. گاهی نیز این مقامات از این تملقات به دنبال گرفتن امتیازاتی شخصی و اقتصادی در داخل ایران بودند.

محافل غربی از آنجا که شاه را متحد استرژیک خود می دانستند، در مواقعی به تملق و ستایش اغراق آمیز از او نیز می پرداختند. گاهی نیز این مقامات از این تملقات به دنبال گرفتن امتیازاتی شخصی و اقتصادی در داخل ایران بودند. کاملاً مشخص است که شاه نیز بنا به روحیات دیکتاتورمآبانه و ضعیف خود از این وضعیت استقبال می کرد. او بسیاری از این اغراق ها را به منزله واقعیات سیاسی می دید:

«گفتگوهایم را با مولائی عبدالله گزارش دادم. شاه اظهار داشت "آقائی که کوس رسوایی اش از ملک حسن هم پیشی گرفته. با وجود این به او بگویند امشب با من شام بخورد." بعد درباره میهمانی شام ولیعهد (بحرین) سؤال کرد. بدمستی نخست وزیر و رفتار ناشایسته اش را بدون اینکه وارد جزئیات بشوم تعریف کردم. ضمناً اظهارات سفیر آمریکا به خودم را، که در ستایش از شاه افراط کرده بود و حتی اظهار داشته بود که شاه باید سرمشقی در نحوه حکومت برای ولیعهد بحرین و سلطان قابوس پادشاه عمان و در واقع همه حکام امارات باشد، برای او بازگو کردم. شاه پرسید، "کجای این تملق است؟" باید بگویم این واکنش مرا غافلگیر کرد. شاه ادامه داد که "دیروز اعضای دانشکده ستاد آمریکا دقیقاً همین حرف را به من زدند؛ سفیر هم آنجا بود و همه حرف ها را شنید.»

منبع: اسدالله علم، گفت و گوهایی من با شاه، زیر نظر عبدالرضا هوشنگ مهدوی، ج ۲، تهران، انتشارات مازیار- معین، ۱۳۷۱، ص

۴۵۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۴۴۷/آمد-خوش-شاه-مذاق-تملقى>